

Bilag 1

Nogle af udvalgets spørgsmål til indenrigsministeren vedrørende lovforslaget og ministerens svar herpå

Spørgsmål nr. 6:

Hvad er begrundelsen for, at ministeren ikke foreslår, at sager, der udtages til åbenbart grundløs-procedure, effektiviseres, og at presset på Flygtningenævnet lettes ved udeladelse af klageadgang til Flygtningenævnet?

Svar:

Indledningsvis bemærkes, at eventuelle effektiviserings tiltag i åbenbart grundløs-proceduren ikke i sig selv vil indebære en formindskelse i antallet af sager, som efter et afslag på asyl af Direktoratet for Udlændinge efter normalproceduren videresendes til Flygtningenævnet.

Inden for de sidste år er der endvidere ud over de generelle tiltag med henblik på en effektivisering af asylsagsbehandlingen iværksat flere tiltag med særligt henblik på effektiviseringer af åbenbart grundløs-proceduren.

I forbindelse med lov nr. 421 af 1. juni 1994 blev der således gennemført en række administrative opstramninger af åbenbart grundløs-proceduren.

Endvidere blev der i september 1994 administrativt indført en særlig hasteprocedure for visse åbenbart grundløse asylansøgninger.

Ved lov nr. 33 af 18. januar 1995 blev der gennemført en række yderligere opstramninger af asylsagsbehandlingen, navnlig vedrørende den såkaldte efterbehandlingsfase for så vidt angår åbenbart grundløse asylansøgninger.

Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger har disse tiltag haft en markant indvirkning på sagsbehandlingstiden ikke mindst af de asylansøgninger, som har været omfattet af den nævnte særlige hasteprocedure. Sagsbehandlingstiden i Direktoratet for Udlændinge og Dansk Flygtningehjælp var således før ordningens etablering 72 dage for de sager, der blev afgjort i juli 1994, og 64 dage for de sager, der blev afgjort i august 1994. He-

ri er ikke medregnet den efterfølgende udsendelsesfase.

Efter ordningens etablering er den samlede sagsbehandlingstid for den omhandlede gruppe hastesager fra registrering til effektivering af udsendelse ca. 1 uge.

Lovforslagets bestemmelse om adgang til i visse tilfælde at frihedsberøve asylansøgere, der forventes eller er udtaget til behandling i åbenbart grundløs-proceduren, er et væsentligt element i bestræbelserne på at opretholde det nævnte markante fald i sagsbehandlingstiden for denne gruppe sager.

Spørgsmål nr. 7:

Er det korrekt forestået, at Dansk Flygtningehjælp nedlægger veto mod, at flere sager udtages til åbenbart grundløs-proceduren?

Svar:

I henhold til udlændingelovens § 53 a, stk. 3, kan Direktoratet for Udlændinge – efter at sagen har været forelagt Dansk Flygtningehjælp – bestemme, at afgørelsen i en asylsag, hvor ansøgningen må anses for åbenbart grundløs, ikke kan indbringes for Flygtningenævnet.

Der bemærkes i den forbindelse, at der i de almindelige bemærkninger til forslaget til lov nr. 421 af 1. juni 1994 om ændring af udlændingeloven og lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v., afsnit 4.5., er opstillet 6 vejledende momenter, som kan indgå i vurderingen af, om en sag bør behandles i åbenbart grundløs-proceduren.

Indenrigsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Udlændinge, der bl.a. har oplyst, at direktoratet ved vurderingen af, om en asylansøgning kan behandles efter åbenbart grundløs-proceduren, lægger vægt på, om sagen efter direktoratets opfattelse på det forelig-